

Skála, Vojtěch (2017). Porovnání taktické přípravy napříč kategoriemi ve florbalovém oddílu Tatranu Střešovice. Bakalářská práce. Praha: UK PedF.

Posudek oponenta – doc. PhDr. Jiří Hrabinec, CSc.

Autor řešil téma na 51 stranách (+ 24 stran příloh) s využitím 32 zdrojů uvedených v seznamu.

Cílem práce (s. 7) bylo „zjistit zastoupení taktické přípravy ve florbalových trénincích ve všech mužských kategoriích“ uvedeného oddílu. V názvu je „porovnání“ TP (!), což je širší rámec, než jen kvantitativní posouzení objemu TP. Proč si autor nestanovil výzkumné otázky, které by mu zaměřily jak teoretickou část, tak i to, z jakých hledisek bude téma analyzovat – a tedy pak i hypotézy (navíc zúžené do krajností – viz dále)? Proč nezohlednil např. také obsah a metody TP, které se jistě u věkových kategorií liší? Místo problémových otázek zde najdeme „Postup práce“ (s. 7), který není postupem, ale opakováním anotace (a navíc by patřil až do výzkumné části).

Již obsah naznačuje, že teoretická část (s. 8 – 27) je z velké části naprosto zbytečným obecným popisem sportovního tréninku a florbalu (včetně popisu florbalu, historie, pravidel atd.), který jen vzdáleně souvisí s tématem práce a nepomáhá mu je řešit. Proč se autor nezaměřil spíše na aplikaci těchto povšechných tezí do tréninku florbalu v jednotlivých věkových kategoriích se zřetelem právě k taktické přípravě? Ve „Věkové charakteristice“ (kap. 3.3.5) jsou jen pouhé náznaky v tomto směru.

Kap. 3.5 Metody pedagogického výzkumu (s. 27) předchází hypotézám – proč? Ty se staví až na testování hypotéz a tedy i v práci je mají následovat. Jaké místo má zde úvaha o kvalitativních a kvantitativních metodách, když autor užívá jen první typ? Jak také autor obhájí, že použil rozhovor jako kvantitativní metodu, když měl pouze jednoho respondenta? Také popisovat obecně metody pozorování a rozhovoru je zbytečné, pokud je autor nepoužívá nějak výjimečným způsobem.

Dále autor formuluje 3 hypotézy (s. 31), které zůstávají jen na povrchu problematiky, zajímají se pouze o dvě jednoduché položky – objem taktické přípravy, a to ještě jen v krajních polohách (přípravka 0% – muži 65% = bude to nějaké překvapivé zjištění?) a druhá položka, že elévové nacvičují nejprve herní systém obranného charakteru. To není nic hlubšího a podstatnějšího, co by mohl autor o taktické přípravě v jednotlivých kategoriích zjišťovat? Zde se právě projevuje absence promyšlených problémových otázek v souvislosti s cílem práce (viz dříve).

Vlastní dále dobře prezentovaný popis tréninků a jejich vyhodnocování (kap. 5.1) dává přitom autorovi řadu možností k prohloubení výzkumu např. o používané metody TP apod. ve vztahu k věku hráčů atd. i o podrobnější diferenciaci objemu taktické přípravy u jednotlivých kategorií. Částečně se to objevuje v kap. Diskuse, ale ta je ve výsledku zúžena jen na diskusi o hypotézách. A v klíčové kapitole Závěry, kde bychom se měli strukturovaně seznámit s konkrétními poznatky výzkumu a možnostmi jejich využití, si přečteme pouhé shrnutí obsahu práce, což je zbytečné a nadbytečné.

Celkově lze shrnout, že je třeba ocenit autorovo zaujetí pro problém, jeho osobní angažovanost v práci s mládeží ve florbalovém oddílu, pečlivost zpracování výsledků, úplnost poskytnutých informací o zjišťovaných faktech (viz text výzkumné části i přílohy s. 52 – 76) atd.

Na druhé straně v textu posudku uvádím řadu vážných výtek, vyplývajících z malé autorovy poučenosti o metodologických otázkách vědecké práce a z nedomyšlené koncepce řešení zvoleného problému, která má za následek nevyužití možností výzkumu a malé vytěžení poznatků ze získaného materiálu. Může autor vysvětlit, jaké cenné poučení si může zájemce z výsledku jeho práce, která verifikuje tak triviální hypotézy, odnést pro svou praxi trenéra?

Se značnými výhradami práci doporučuji k obhajobě s tím, že se autor při obhajobě vyjádří k výtkám, uvedeným v textu posudku.

V Praze 4. 1. 2018

doc. PhDr. Jiří Hrabinec, CSc.